

tett következtetni, hogy a tisztulási folyamat megindult. Így Ady, Kosztolányi, József A., Fodor J. néhány versének fordítása, a kir. magyar egyetemi nyomda délszláv sorozatának megindulása, a pécsi és eszéki színház nagysikerű kölcsönös vendégszereplése, énekkarok látogatása, társasutazások és a mindkét oldalon megjelent, megértésről tanuskodó cikkek egyengették a közeledés útját. A közbejött világháborús események miatt azonban most egyelőre mind-egyik fél visszahúzódik. Ettől függetlenül Horvátországban ma igen népszerűek a magyar filmek: pld. április 16-án a zágrábi mozik műsorán szereplő 19 film közül 8 volt magyar. A közeledés hasznára lesz, hogy Zágrábban nemrég jóváhagyták a „Horvátországi Magyar Közművelődési Közösség” új alapszabályait, horvát részről viszont örömmel vették a „Tagespost”-nak azt a cikkét, mely megemlíti, hogy egyes magyar polgári iskolákban a helyi körülmények figyelembevételével behozzák a szlovák, horvát, ruszin, vagy román nyelvet. Rokonszenves benyomást kelt a pécsi „Dunántul”-nak az a június 28-i híre, hogy az eszéki főispán és polgármester több városi notabilitással egyetemben udvariassági látogatást tett Baranya vármegye vezetőinél, akikkel megtárgyalták az Eszéket és Délbaranyát érintő összes aktuális kérdéseket. Látogatásukat meghívásukra a magyar vezetők is viszonzni fogják.

Mindezek alapján megállapítjuk, hogy a körülöttünk élő kis, közép- és délkeleteurópai államok lassankint megismerkednek egymás gondolatvilágával, felfedezik egymás irodalmi és művészeti kincseit, s ennek alapján igyekeznek egy szorosabb politikai és kulturális megértéshez eljutni. Az

igazi összhangot azonban ma még sok zavaró momentum, előítéletek és ellenszenvek gátolják.

VÁNDOR GYULA

A „Kalangya” a Délvidéki Szemlééről.

A *Kalangya* júniusi számában Tumbász Lukács ír Szemlénről. Miután a főszerkesztő bevezető program-cikkét ismertette, így folytatja: „A rokonszenves bevezető óta három száma jelent meg a Délvidéki Szemlének, s a füzetek tartalma bizonyítja, hogy a szerkesztőség a programból máris sokat megvalósított. Elég utalnunk Eperjessy Kálmán és Banner János magasszínvonalú tanulmányaira, Széchenyi István cikkére, ... Bálint Sándor dolgozataira, ... továbbá Csuka János és Lévay Endre tanulmányaira, akik már a visszacsatolt Délvidék helyzetéről adnak ismertetést.

De magasan kiemelkedik a folyóirat eddigi számainak tartalmából néhány szegedi egyetemi tanárnak már nem a Délvidékkel foglalkozó, hanem elvont kérdéseket tárgyaló tanulmánya.

A *Kalangya* szerkesztősége és a délvidéki írók őszintén örülnek, hogy most már nemcsak egy kis tábor és nemcsak a Szentelek Kornél által alapított folyóirat — amely tíz nehéz sorsban eltöltött esztendőn keresztül végezte áldozatos munkáját — de komoly tudósok társasága is foglalkozni akar olyan kérdésekkel, amelyeket minden művelt délvidéki ember a szíven visel. A megértés és a közös célért való küzdelem jegyében köszöntjük lap társunkat, a Délvidéki Szemlét.”

A *Kalangya* elismerő szavait nagyra értékeljük és szíves köszöntését melegen viszonzzuk.

Szerk.